

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Górecki

Sędziowie: SSA Waldemar Kryślak, SSA Elżbieta Fijałkowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 lutego 2013 r.

sprawy z powództwa **S. W. prowadzącego działalność gospodarczą jako Firma (...)** w K.

przeciwko **F. M. prowadzącemu działalność gospodarczą jako K. (...)** w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 4 stycznia 2013 r., sygn. akt IX Gc 635/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

W. Kryślak P. Górecki E. Fijałkowska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 grudnia 2012 r. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy stwierdził, że postanowieniem z dnia 5 grudnia 2012 r. oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych, ale wskutek zmiany okoliczności postanowieniem z dnia 10 grudnia 2012 r. uchylił następnie powyższe orzeczenie i oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od zażalenia z dnia 4 października 2012 r. W ocenie Sądu Okręgowego pozwany zaskarżył orzeczenie, które zostało uchylone (postanowieniem z dnia 10 grudnia 2012 r.), a zatem nieistniejące i wobec tego jego zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie z dnia 4 stycznia 2013 r. wniósł pozwany, który domagał się „jego zmiany i przyjęcia zażalenia do merytorycznego rozpoznania”

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Zażalenie uznać należało za bezzasadne. Zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, przewidziane w odpowiednich przepisach ustawy (art. 394 § 1 k.p.c.).

Podkreślenia wymaga, że jedną z przesłanek dopuszczalności zaskarżenia jest istnienie zaskarżonego postanowienia. Pozwany wniósł zażalenie od nieistniejącego orzeczenia. Lektura akt wskazuje, że zarządzeniem z dnia 19 listopada 2012 r. (k.258) wezwano pozwanego do uzupełnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w terminie 7 dni.

Pozwany odebrał w/w zarządzenie 26 listopada 2012 r. i termin ten upływał w dniu 3 grudnia 2012 r. Pozwany pismem z dnia 3 grudnia 2012 r. (które wpłynęło do Sądu Okręgowego w dniu 6 grudnia 2012 r.) wykonał zobowiązanie Sądu. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 5 grudnia 2012 r. oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych, a następnie postanowieniem z dnia 10 grudnia 2012 r. uchylił to postanowienie (pkt. 1), wobec przedłożenia przez pozwanego wymaganej dokumentacji i oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych. Pozwany w dniu 12 grudnia 2012 r. wniósł zażalenie na postanowienie z dnia 5 grudnia 2012 r. Zażalenie pozwanego – prawidłowo Sąd Okręgowy – uznał za niedopuszczalne, bowiem zostało nim zaskarżone postanowienie nieistniejące, które zostało uchylone.

Nie sposób uznać - jak wskazuje skarżący w uzasadnieniu zażalenia - że jego wolą było w istocie zaskarżenie postanowienia z dnia 10 grudnia 2012 r. Z treści zażalenia jednoznacznie bowiem wynika, że pozwany zaskarża „postanowienie z dnia 05 grudnia 2012r., doręczone w dniu 12 grudnia 2012 r.” (k.280). Odpis postanowienia z dnia 10 grudnia 2012 r. został pozwanemu doręczony dopiero w dniu 19 grudnia 2012 r. (k.284), a zatem termin jego zaskarżenia upłynął w dniu 27 grudnia 2012 r. Pozwany nie wniósł zażalenia od przedmiotowego orzeczenia.

Dodać wypada, że zgodnie z treścią art. 168 k.p.c. pozwany może wnieść o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na w/w postanowienie, jeżeli terminowi do jego zaskarżenia uchybił bez swojej winy. Stosownie do art. 169 § 1 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tym należy jednak uprawdopodobnić, że do omieszkania terminu do wniesienia zażalenia doszło z przyczyn niezawinionych przez skarżącego, a równocześnie z wnioskiem winno zostać złożone zażalenie, którego wniosek o przywrócenie terminu dotyczy.

W tym stanie rzeczy zażalenie pozwanego podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W. Kryślak P. Górecki E. Fijałkowska